

# Tre smukke Biser.

## Min første Forlovelse.

Jeg var en Pige paa femten Aar, Med Dine blaa og med lysegult Haar, Jeg var saa smuk og om Livet smal, Da tog min Moder mig med paa Bal. For første Gang, For første Gang.

En lille Løitnant paa Ballet var, Et Ridderkors han paa Brystet bar, Han talte til mig om Kjærlighed, Besseden slog jeg mit Die ned. For første Gang, For første Gang.

Dg da vi Salen tilsidst forlod, Farvel han sagde saa øm og god, Af Elskovskval var jeg shg og mat, Min Hjertensfred havde mig forladt. For første Gang, For første Gang.

En Dag mens Moder i Kjøf'net stod, Da vokste ret hans Begeistringmod, Han bad saa hønlige og ganske høst, Jeg gav min Løitnant et hørligt Kys. For første Gang, For første Gang.

Han kom saa ofte og jeg var glad, Dm Stebnemøde tilsidst han bad, Hvad Dyd og Pligter mig foreskrev, Jeg glemte, at! og forført jeg blev. For første Gang, For første Gang.

I Speilet saa jeg med Sorg i Sind, At Ustyhlsrosen forlod mit Kind, Jeg albrig mere min Veiler saa, Dg snart et Barn ved mit Hjerte laa. For første Gang, For første Gang.

V box 6:161



10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0  
10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80

Tag jer ibare i Piger smaa, At ei som mig det  
skal eder gaa, Dg hvis en Herre til eder kom, Saa  
nægt ham strax hvoed han beder om. For første  
Gang, For første Gang.

### Kjærlighedsfang,

fra en ung Mand til hans svigefulde Veninde, med  
hvem han om 8 Dage skulde være gift, efter 3  
Aars Forlovelse.

Mel. Du gamla, du friska, du fjellhöga Nor.

D svigfulde Ven, ja jeg endnu engang, Maa min-  
des de forbigangne Dage, Naar Glæden mig fulgte  
med Fryd og med Sang, Dg alle Ting mig vilde  
ret behage.

Dplibet og munter da altid jeg var, Fornøiet og  
glad i alle Veie, Vel ofte lidt Modgang men stedse  
jeg bar, Fornøielse og Trøst i Hjertets Cie.

Min Sol er nu svunden bag mørkeste Sky, Min  
Glæde forandret sig til Smerte, Om Aftenen silbe  
ved Morgenens Gry, Jeg føler Sorg og Kummer i  
mit Hjerter.

Den Kjærligheds Flamme du tændte hos mig,  
Forholder mig disse mørke Tider, Dog aldrig jeg  
bærer paa Brede mod dig, Men Hjertet det af Kjer-  
ligheden lider.

Lad fare! min Sjel den du ene attraar, Lad fare  
dit høieste Begjære, Hvi biger du efter den Frugt  
du ei naar? Hvi vil du dig med flige Ting besvære?

D lev da saa vel nu min elskede Ven, Gib Lykken  
dig stedse vilde følge, Opriv ei paa ny Hjerteskaaret  
igen; Men lad den stille Tanke smutt sig følge.

So jeg vil bortfjerne min lønlige Trang, Lad Byrden  
ifra mit Sind borttages: At sød er min Graad,  
Naar den endes med Sang, Dg kort den Nat som  
glad og lystig Dages.

[Dilling, Lars]

### En Kur paa Skoitebanen.

At Gud hvor jeg er inderlig fornøiet, Thi længe  
nok har jeg mig dog benøiet, For endelig til  
Maalet jeg har naaet, (Ja de ved vel hvad det  
er for et Maal, enhver ung Pige stræber efter at  
naa, og de kan vel saaledes let gjette at jeg en)  
Kjæreste har faaet.

Min Elskede er akademisk dannet, For to Aar siden  
var han nok det andet, Han da til Artium blev  
reviseret, (siden blev han Reserveløjtnant, men nu i  
den senere Tid, saa har han Handelsinstituten)  
Frekventeret.

Han ganske sikkerlig en Digter bliver, For flige nyde-  
lige Vers han skriver, Hans Lærdom kan man slutte  
af hans Verser, (Dg musikalsk er han ogsaa. De  
skulde bare høre med hvilken Følelse og Færdighed  
paa) Sangdaasen han spiller.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

0  
mm

10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100

Han trange Buxer har med brede Rønder, Paa Ryggen hænger begge Skjærfets Ender, Hans Dine er saa smægtende og søde (Og dertil har han et Par Knebelsbarter, o, saa hnbige som skjærer en ganske liben) Smule i det Røde.

10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100

Paa Isen saa jeg først hans Dine milde, Da mine Skjøitebaand han binde vilde, Og saa traktede han mig med en Tærte, (Derpaa gif vi lidt frem og tilbage paa Skjøitebanen, Men tilsidst saa) bad han om mit Hjerte.

10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100

Men som en velopdragen dannet Pige, Jeg fandt at det var passende at sige, Det kan jeg ei, Mens bly jeg sænked, Diet (Jeg kunde dog ikke lade være at flotte lidt til ham under Gatten, Men i mit Hjerte var jeg nu saa) inderlig fornøjet.

10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100

Da sagde han, Vil De mig ei bønkhøre, Har jeg bestemt mig til hvad jeg vil gjøre, I Waaken jeg da sporenstrængs mig kaster, (Men dertil var han da ved Gud altfor valker, Og derfor svarede jeg saa ganske sagte): Dermed ei det haster.

10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100

Saaledes Pagten mellem os blev sluttet, Som Pant et Kys han tog sig paa Minuttet, Med hver Dag mer elskværdig han sig viser (Og al denne Lykke kan jeg takke Skjøitebanen for, Men fremfor alle andre Kure mest dog) Vandkuren jeg priser.